

Bir başlangıç arayışında, sahneye girecek bir delik arıyor, sahne dünyanın ötesinden kurgulanmış sanıyor ve bazen de *pis insanlar* onu kendi arasında paylaşmış.

Hiç oldu mu? Hayır, henüz beceremedi hiç olmayı, olsaydı sahneye girişin kapıdan değil duvardan olduğunu farkedebilirdi.

Yazı yazmayı seviyor, bazen sahneden senaristlik teklifi almayı umduğu olur ama yazdıklarının etki yaratmasını görmeye dayanamaz. Birilerinin onu *biliyor* olması bile ademiyyet merakını ateşlerken, konuşması, hatta bir fiile dönüşmesi yazdıklarının... Yazmamış olmayı dilerdi.

Ego eksikliği diyebilirsiniz. Belki o nefesteki *eli hakkın elidir* sözünün manasını *elini hakka teslim etmek* diye anlamıştır, bir fail, bir *ajan* (gizli ajan değil, *agere*, eylemek kelimesinin ism-i mef'ulü agentum'un Türkçe'ye Frenkçe yoluyla girmiş kuzeni *ajan*, yani *eyleyici*), bir özne olmaındaki sıkıntısının sebebi ne olsa gerek? Hakikatin hakikati olan Allah'a bir defa iman edince onun maksadını *ben* orada olmasa da yerine getireceğini, eylediği, söylediği, dinlediği, yazdığı, yazmadığı, yaptığı, yapmadığı hiç bir şeyin bu maksadın ötesinde bir hükmü olmadığını keşfetmesi midir?

Bu dünyanın Allah'ın *memur alım sınavı* olabileceğini düşünmüş olması mıdır? Gerçekte hiçbir şeye muktedir olmadığını keşfetmek ve buna rağmen vazifesini yerine getirmekle kazanılan bir sınav. *Ben yaptım* dediğinde de, *yapmak istemiyorum* dediğinde de kaybettiği bir sınav.

Bir ses kulağımdan içeri *sağlıklı yaz diyor, sağlıklı cümleler kur*, bir psikoloğun karşısında kuracağın cinsten cümleler, hasta olmadığını, bulunduğu durumu kavrayacak kadar *içgörü* sahibi olduğunu göster; *biliyorum, zaman zaman dengesiz davranışlarım var ama ben aslında normal bir insanım...*

Başka bir ses de *buldum, keşfettim sizin aklınızı alıklar* diye bağırarak in tepeden aşağı diyor. Diğer bir ses bu sabahki fıkır fıkır halimin dün yazmamış olmamdan kaynaklandığını ve kelimesizliğin aşkla muhtelit bir hayret hali getirdiğini söylüyor.

İmtihanın zoru tımarhanede deli olmak, alemde normal olmak değil, tımarhanede normal, alemde deli olmak. Tımarhane dünya, alem sokak, tımarhane ev, alem işyeri, tımarhane dağ, alem deniz olabilir, bir yandan herkes gibi, bir yandan kimse gibi değil.

Kalp konuşur, aşk susar, kalp dönüşür, aşk bakidir.